

פרשת נח

נח איש צדיק תמים היה בדורותיו (ו, ט)

לעומת פס' זה המופיע בתחילת הפרשה, בהמשך אחרי סיפור ענין המבול כתוב (ז, כג) "וישאר אך נח ואשר אתו בתיבה", לכאורה לא מובן מדוע בפסוק שאחרי המבול לא כתוב כינויו ושבחיו של נח (צדיק, תמים) וראיתי שתי תשובות בדבר:

1. אומר ר' יעקב יוסף מפולנאה (מגדולי תלמידי הבעל שם טוב): ביחס לאנשי דורו הרשעים, היה נח צדיק תמים, ואילו אחרי המבול הוברר בעליל שנשאר "אך נח" אדם פשוט.

2. אומר ר' מאיר שפירא מלובלין: שבפסוק שאחרי המבול התורה לא מזכירה את שבחיו של נח שכן נחשב לו לחטא על שלא עשה מספיק לתיקונו של הדור החוטא, וכבר הוכח הרבה פעמים שאדם המסתגר בד' אמות שלו, ואינו פועל כראוי לתיקון סביבתו סופו לירד מן המדרגה שאליה הגיע מקודם.

מספרים על אחד מחסידי קוצק שהוא סטה מדרך התורה, חסו עליו שאר החסידים והתאמצו להחזירו למוטב, אך זה לא עזר והוא המשיך להידרדר, כשסיפרו על כך לצדיק רבי מנדל מקוצק אמר:

בתחילת פרשת נח כתוב (ו, י) "ויולד נח שלושה בנים, את שם את חם ואת יפת".

כאן יש לשאול, הרי חם היה הצעיר בבני נח, ומן הדין שהכתוב יזכירו בסוף רשימת בני נח?

אלא נראה שהאחים הצדיקים יפת ושם בקשו לקרב אליהם את חם הרשע, והכניסו אותו ביניהם בתקווה שימנעו אותו מן ההידרדרות, אך לדאבון הלב כל מאמצי שם ויפת היו ללא הועיל, כי חם נשאר חם, אפילו מושיבים אותו בין גדולים וצדיקים